

תיק 1083586/6

בבית הדין הרבני האזורי רחובות

לפני כבוד הדיין:

הרב יהודה שחור

המבקשת: פלונית

המבקש: פלוני

הנדון: חיוב בהוצאות משפט בגין תרמית עדות זיהוי והכרת שמות בסידור גט

החלטה

בית הדין תכנן לסדר לצדדים גט. הצדדים הגיעו לדיון ללא עדים לצורך זיהוי הצדדים ושמותם. הובהר להם כי ללא עדות לזיהוי וזיהוי שמותם לפני הגט בזמן הקרוב, בית הדין יאלץ לדחות את סידור הגט ולקבוע להם מועד אחר מאוחר יותר. לאחר מספר דקות הודיעה האשה שהיא מצאה במקרה במסדרון בית הדין אשה שמכירה אותם ויכולה לשמש כעדה עבורם. העדה הופיעה, זיהתה את הצדדים ואמרה שהיא מכירה אותם כשכנה. העדה ציינה את שם הבעל והאשה, את שם אבי האשה ואף נקבה בשם אחר של האשה שנשתקע. בית הדין סידר לצדדים גט על סמך עדות זו.

לאחר סידור הגט התעורר לבית הדין חשש שהעדה באמת אינה מכירה את הצדדים וכי היא תודרכה במסדרון בית הדין ע"י האשה או הבעל או שניהם בדבר זיהויים ופרטי שמותם. עדה זו שהתה באותו יום במסדרון בית הדין לניהול ההליכים שלה עצמה ובאותו יום סידר בית הדין גט בין העדה לבין בעלה. בית הדין החליט לערוך בירור בענין. כדי להגיע לחקר האמת, ננקטו אמצעים שיקשו על הצדדים לתאם ביניהם עדויות וגרסאות וכפי שיפורט להלן.

לצדדים היה קבוע מלכתחילה דיון בענייני מזונות ומשמורת כשבועיים וחצי לאחר סידור הגט המתוכנן. בית הדין העדיף להמתין עם הבירור עמם לדיון זה ולא להזמין במיוחד לדיון נוסף לפני כן. במקביל, זימן בית הדין את העדה לדיון כמה ימים לאחר סידור הגט. העדה נשאלה בדיון ע"י בית הדין בענין היכרותה עם הבעל והאשה והעדה מסרה פרטים שנתבקשה וציינה שהיא מכירה את הצדדים כמה שנים. בית הדין הבהיר לעדה שהנתונים שהיא מסרה לגבי הצדדים אינם מתאימים לנתונים שיש בידיו. העדה השיבה שאלו הנתונים שהיא יודעת. בית הדין הודיע לעדה שבית הדין יערוך בדיקה נוספת ובמידת הצורך היא תוזמן בשנית לפני בית הדין.

בדיון שנקבע לצדדים נכחו הבעל, האשה וב"כ האשה. תחילה הוצאה האשה מאולם הדיונים. הבעל השיב בנוכחות ב"כ האשה על כמה שאלות של בית הדין הנוגעים למקומות מגוריהם ולמשך הקשר שבינו לבין האשה. לאחר חקירתו הוכנסה האשה לאולם והיא השיבה

לבית הדין על שאלות אלו. לאחר מכן הוצאה האשה שוב מהאולם, והבעל, בנוכחות ב"כ האשה, נשאל האם הוא מכיר את העדה שזיהתה אותם ביום סידור הגט? בתגובה הבעל שתק וחיך. למראה תגובת הבעל הגיב בית הדין ואמר: "זה מספיק לנו". לאחר מכן האשה הוכנסה לאולם הדיונים ומשנשאלה לשמה של העדה שהביאה לזיהוי ענתה האשה כי היא אינה זוכרת את שמה. אמנם, האשה ציינה שהעדה שכנה שלה וגרה בבניין סמוך לבניין בו גרה האשה. לאור זאת העלה בית הדין את חששו בפני האשה ואמר כי בית הדין חושד לפי הנתונים שבפניו שזיהוי העדה הוא זיהוי שיקרי. האשה בתגובה ענתה כי היא אינה מכחישה. בשלב זה הודתה האשה והתוודתה כי היא לא ידעה שצריך להביא עדים ביום סידור הגט ופחדה שעקב העיכוב בהבאת העדים ידחה הגט למועד אחר. היא ראתה את העדה במסדרון, וציינה שגם הבעל ביקש מהעדה להעיד. הבעל מצדו טען שהוא לא ביקש מהעדה להעיד.

בית הדין הודיע לצדדים שלאור חשיפת עדות השקר ולצורך החלטה בדבר כשרות הגט יש צורך בהליך חדש של זיהוי המתגרשים ושמותם. עקב הניסיון להונות את בית הדין ומאחר וגם מדובר בזיהוי מאוחר יותר, שלא נעשה בזמן סידור הגט, נוצר צורך בזיהוי מורכב יותר. תואם עם הצדדים אלו עדים יופיעו לזיהוי וכן תואם מועד הדיון. בית הדין תכנן הליך זיהוי מורכב באופן שיקשה על הצדדים להונות פעם נוספת את בית הדין. הליך הזיהוי בוצע ובית הדין שוכנע שאכן הצדדים העומדים לפניו הם אותם אנשים שהיו בזמן סידור הגט וכן שוכנע באמיתות זיהוי שמותם. המסקנה העולה מן העדות היא שהצדדים שהופיעו בפני בית הדין בסידור הגט הינם האנשים האמיתיים, למרות שבמועד סידור הגט העדה "זיהתה" את הבעל והאשה באמת לא הכירה אותם. במועד סידור הגט היו לבית הדין נתונים נוספים שסייעו לזיהוי, בנוסף לעדות השקרית, והליך הזיהוי המאוחר אימת אותם. לכן אין מניעה לחתום על המסמכים המאשרים כי סודר גט כשר בין הצדדים.

לאחר מכן זומנה העדה בשנית לבית הדין. בית הדין הודיע לה שלפי הנתונים שבידיו הזיהוי שלה כעדה אינו נכון וכי היא באמת לא מכירה את הצדדים. העדה הודתה והסבירה את מעשיה בכך שהאשה בכתה בפניה, שני הצדדים התחננו אליה, וכי היא עשתה זאת כדי לעזור להם. היא לא יודעת כיצד הצליחו לשכנע אותה וכעת היא מתנצלת.

בית הדין יידע את הצדדים ואת העדה כי הוא עשוי לחייבם בהוצאות משפט וניתנת להם זכות תגובה.

סיכומם של הדברים: בפני בית הדין הופיעו לסידור גט שני אנשים שהצהירו שהם הבעל והאשה ולצורך זהויים הביאו עדה שזיהתה אותם ואימתה את דבריהם ובית הדין סידר לצדדים גט. בבירור מאוחר יותר התברר שהעדה לא הכירה אותם והעידה דברים שהיא אינה יודעת. מאידך, בהליך הזיהוי המורכב שנערך אח"כ, התברר ששני האנשים שהופיעו לסידור הגט הם אכן הבעל והאשה בתיק שבפנינו. בהסתמך על כך ועל נתונים נוספים שהיו לבית הדין לפני שסודר הגט, הגט כשר וניתנה על כך החלטה נפרדת.

אין להתעלם מכך שלמרות שהגט שסודר בין הצדדים הינו גט כשר, נעשה כאן במזיד מעשה חמור ביותר שנועד להטעות את בית הדין, ובית הדין מגנה בכל תוקף מעשה נואל זה.

לאור האמור לעיל סבור בית הדין שיש לחייב את הבעל, האשה והעדה בחיוב הוצאות משפט עבור אוצר המדינה.

לגבי גובה הסכום וצורת חלוקתו בין הנוגעים בדבר, יש מקום לבחון את חלקו של כל אחד מהגורמים בניסיון התרמית ואת חלקו בניסיון המאוחר להכחשת התרמית.

יוזמת התרמית היא של האשה ולא של הבעל. העדה נגררה לענין שלא מיוזמתה אלא במענה לבקשות/תחנונים/בכי של האשה (ואולי גם של הבעל). האשה טוענת שגם הבעל ביקש מהעדה להעיד והבעל מצידו הכחיש זאת. לפי גירסת העדה, האשה יזמה את עדותה אך גם הבעל הצטרף לבקשה.

יש גם לבחון מה חלקו של כל אחד בנסיונות המאוחרים יותר להכחשת התרמית. משנשאל הבעל על עדות השקר, מייד שתק וחיך בבחינת שתיקה כהודאה ולא ניסה להכחיש. לעומתו, האשה בשלב הראשון של הדיון שיקרה ואמרה שהיא מכירה את העדה כשכנה שלהם אלא שאינה זוכרת את שמה. רק בשלב השני של הדיון הודתה האשה בתרמית. העדה זומנה פעמיים לבית הדין, בפעם הראשונה היא הכחישה שזו תרמית ורק בפעם השנייה היא הודתה בתרמית.

מסקנת הדברים היא, שחלקם של האשה והעדה בהליך התרמית ובניסיון המאוחר להכחשתו גדול בהרבה מחלקו של הבעל. יש לקחת זאת בחשבון בקביעת חלקו של כל אחד בסכום החיוב בהוצאות משפט. כן הובא בחשבון שכל הצדדים הודו בתרמית עוד לפני שבית הדין נצרך להבהיר להם כיצד התבררה לבית הדין התרמית. בקביעת גובה חיוב ההוצאות נלקח גם בחשבון כי מצבם הכלכלי של האשה והעדה אינו שפיר ולהם קשיים כלכליים. גם לבעל יש קשיים כלכליים ונטען שהוא נמצא בהליכי פשיטת רגל.

החלטה

בנסיבות אלו יחויבו הצדדים, הבעל האשה וכן העדה, בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בסך כולל של 7,500 ₪. בהתחשב בכל האמור לעיל חלוקת הסכום תהיה כמפורט להלן:

- א. הבעל ישלם הוצאות משפט לאוצר המדינה בסך 900 ₪ בתשלומים שלא יעלו על 200 ₪ לחודש.
  - ב. האשה תשלם הוצאות משפט לאוצר המדינה בסך 3300 ₪ בתשלומים שלא יעלו על 700 ₪ לחודש.
  - ג. העדה תשלם הוצאות משפט לאוצר המדינה בסך 3300 ₪ בתשלומים שלא יעלו על 700 ₪ לחודש.
  - ד. יש לדוור החלטה זו לבעל, לאשה, לעדה ולמרכז לגביית קנסות.
  - ה. ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הבעל, האשה והעדה.
- ניתן ביום כ"ב בטבת התשע"ז (20.01.2017).

הרב יהודה שחור